

عنوان مقاله:

شهرهای جدید (از تخیل تا واقعیت) نمونه موردی: شهرهای جدید ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جمه سادات مصطفوی - عضو گروه پژوهشی توسعه کالبدی شهر جهاد دانشگاهی استان مرکزی

گلبرگ سعیدی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

امروزه بررسی عملکرد و بازده سیاست های طرح های توسعه منطقه ای در کنار مطالعات و آمار کمی، می تواند تا حدود زیادی بر توجیه استفاده مجدد، تغییر و یا عدم تکرار آنان در طرح های توسعه منطقه ای آینده تاثیر گذار باشد. همچنین در صورت ارزیابی مثبت عملکرد و شناسایی پتانسیل های طرح های اجرا شده، به علت تحقق همزمان اهداف سرمایه گذاران خصوصی (بازگشت سرمایه، کسب سود بیشتر، تمایل به اجرای پروژه های مشابه و...) و سرمایه گذاران دولتی (ایجاد آسایش و رضایت عمومی، کسب سود لازم برای اجرای طرح های آتی و...) تکرار مجدد طرح های مشابه در کنار انجام پذیری آنان را تضمین می نماید. از آنجایی که ایجاد و توسعه شهرهای جدید به عنوان یکی از سیاست های مطرح در آمایش سرزمین در دهه های متوالی مطرح بوده است، این نوشتار با هدف ارزیابی عملکرد شهرهای جدید در ایران صورت گرفته است که می تواند در تعیین استراتژی مناسب برای طرح توسعه آینده و همچنین در تعریف الگوی مناسب برای مکان یابی و ایجاد شهرهای جدید آتی موثر باشد. در طی مسیر تحقیق، جهت استخراج معیارهای ارزیابی، به بررسی سیر تحول شهرهای جدید در تجارب جهانی و داخلی و مقایسه تشابهات آن ها بر اثر نزدیکی ویژگی های عملکردی و در پی آن برخی اهداف مشابه در ایجاد و توسعه شهرهای جدید بوده که در سیر تحول شهرهای جدید در جهان و ایران قابل مشاهده است. همچنین جایگاه شهرهای جدید در مجموعه شهرهای ماهواره ای کمابیش خودکفا، در انتخاب این معیارها موثر بوده است. بر این اساس نه تنها از معیارهای یک شهر پویا، بلکه از معیارهای یک شهر مستقل، برای ارزیابی 16 شهر جدید به عنوان نمونه های موردی بهره گرفته شده است. مدل مورد استفاده در این تحقیق، تاپسیس بوده و سعی بر اندازه گیری فاصله عملکرد هر یک از شهرهای جدید از عملکرد ایده آل است. شاخص های مورد استفاده در چهار دسته جمعیت پذیری، آماده سازی، ساخت و ساز واحدهای مسکونی و بهره مندی از تسهیلات قرار گرفته اند. محاسبات نشان می دهد شهر جدید سهند علی رغم امتیاز بسیار پایین در جذب جمعیت، توانسته امتیاز بالای عملکردی را به خود اختصاص دهد. نتیجه این مطالعه نشان داد که شهرهای جدید عملکرد ضعیفی در دستیابی به اهداف تعریف شده برای این شهرها داشته اند و بنظر می رسد نقاط ضعف موجود عمدتا بر اثر دو دلیل عمده صورت پذیرفته اند، اول آنکه تجارب احداث شهرهای جدید در ایران تا حدود بسیاری الگو گرفته از تجارب جهانی بوده و تقریبا تلاش کمی برای تطبیق با شرایط موجود کشور و بازنگری در ضرورت آنها صورت پذیرفته است و دیگر آنکه در روند احداث شهرهای جدید واگذاری اراضی مسکونی شهرهای جدید به تعاونیها و ادارات دولتی مادرشهرها باعث خوابگاهی شدن و کاهش خودکفایی این شهرها شده است.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، شهرهای جدید، ارزیابی عملکرد، تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409572>

